

nemətini əmələ şərt qoşur. Cənnətin əməllərimizə şərt qoşulması birbaşa onu əməllərimizlə layiq olduğumuz mənasına gəlmir. Çünki Allahın ehsanı və rəhməti olmadan, insanın sadəcə işlədiyi əməllərinə arxalanaraq Cənnəti əldə etməsi təsəvvür edilə bilməz. Başqa bir ayeyi-kərimədə “**g r Allahın lütfü v m rh m ti olmasaydı n ed rdiniz**”(Nur surəsi, 10) buyurulması məhz bu mənanı qüvvətləndirir. Səxavətli və zəngin bir adam, möhtac və fəqir bir adama sadəcə acıdığından və fəzilətli olmasına görə: “Sən mənim bu kiçik işimi gör, mən sənə çox böyük bir xəzinə verəcəyəm”, - deyir. Möhtac adam verilən işi gördükdən sonra o şəxs vəd etdiyi xəzinəsini layiq olmadığı halda həmin adama hədiyyə edər. Həmin adamın “bu xəzinəni mən öz əməyimlə, alımın təri ilə qazandım” deyərək hədiyyəni verən səxavətli adamın fəzilət və lütfünü inkar edə bilərmi? Əlbəttə ki, yox. Uca Allahın da bizə vəd etdiyi cənnət mükafatı da məhz bu misala bənzəyir. Layiq olmadığımız, yaxşı əməllərimizin qarşılığı kimi göstərilərək bizə verilən bir hədiyyə.